



Strålsäkerhetsmyndigheten

Swedish Radiation Safety Authority

Regeringen
Miljödepartementet
103 33 STOCKHOLM

Vårt datum: 2010-02-26
Vår referens: 2010/800

Budgetunderlag för perioden 2011-2013

Inledning

Strålsäkerhetsmyndighetens etableringsfas kommer att avslutas under 2010 och myndigheten kommer från och med 2011 att bedriva verksamheten i en normal förvaltnings- och utvecklingsfas. Detta innebär att myndighetens olika rutiner och arbetsmetoder är etablerade och väl kända inom myndigheten. Därmed finns förutsättningar för myndigheten att ta sig an de stora utmaningar som myndigheten måste kunna hantera de kommande åren.

Den kommande budgetunderlagsperioden kommer att präglas av följande för myndigheten betydelsefulla arbetsuppgifter:

- Tillståndsprövningen av uppförandet av ett slutförvar för använt kärnbränsle
- Prövning av fortsatta moderniseringar med anledning av skärpta säkerhetskrav och tillståndsprövningar av effekthöjningar i befintliga kärnkraftverk
- En förstärkt tillsyn av driften på de kärntekniska anläggningarna
- Frågor om avveckling, rivning och slutförvar för rivningsavfall
- En förstärkt tillsyn mot hälso- och sjukvården
- Tillståndsprövningen avseende ESS-anläggningen utanför Lund
- De konsekvenser som arbetet med regleringsbrevsuppdraget *Kompetensläget för ett strålsäkert samhälle* för med sig
- Ett effektiviseringsarbete med fokus på förvaltningens utveckling

I det fall regeringen och riksdagen går vidare med planerna på att tillåta uppförandet av nya kärnkraftverk och det finns aktörer som ansöker om att få tillstånd för att bygga sådana kommer detta att påverka myndighetens verksamhet i stor utsträckning.

I budgetunderlaget gör myndigheten en första preliminär bedömning av ökade resursbehov som behöver tillföras myndigheten i det fall statsmakterna

går vidare med förslagen som redovisats i *Lagrådsremissen om ökat skadeståndsansvar och förutsättningar för generationsskifte för kärnkraften* och som rör byggandet av nya kraftproducerande reaktorer för att ersätta de som idag är i drift.

Budgetunderlagets struktur

Mot bakgrund av att regeringen ändrat styrningen av myndigheten genom att lägga ett större fokus på myndighetens instruktion och förändrat strukturen i regleringsbrevet har myndigheten valt att organisera verksamheten utifrån fem verksamhetsområden. Dessa utgår från den uppräknade som finns i 1 § i myndighetens instruktion. Utöver dessa verksamhetsområden har myndigheten samlat fem områden av verksamhetsområdesövergripande karaktär under rubriken Övrigt. Även dessa områden kopplar mot uppgifter i myndighetens instruktion.

Sammanfattning

I denna sammanfattning redovisar Strålsäkerhetsmyndigheten de områden där myndigheten tar upp frågor som har anslagspåverkan eller kan komma att få anslagspåverkan under budgetunderlagsperioden.

Tillsyn av kärntekniska anläggningar

Ett stort moderniseringsprogram pågår vid de svenska kärnkraftverken i syfte att höja säkerheten. Det har sin grund i skärpta myndighetskrav vad avser säkerheten i anläggningarna och deras fysiska skydd. Därutöver pågår ett av ägarna initierat arbete som syftar till att höja reaktorernas termiska effekt. Dessa stora förändringsprojekt medför ett omfattande arbete med tillsyn och tillståndsprövning vid myndigheten. Samtidigt måste den löpande tillsynen upprätthållas på en hög nivå.

- Med hänsyn till de i detta budgetunderlag redovisade säkerhetsbristerna och till att det pågår omfattande anläggningsändringar vid huvuddelen av kärnkraftverken anser myndigheten att tillsynen av kärnkraftverken måste behållas minst på nuvarande ambitionsnivå. Myndigheten vill också framhålla att ambitionsnivån eventuellt måste höjas ytterligare för att strålsäkerheten i kärnkraftverkens verksamhet långsiktigt ska kunna säkerställas.

Ny kärnkraft

Den 18 februari beslutade regeringen *Lagrådsremiss om ökat skadeståndsansvar och förutsättningar för generationsskifte för kärnkraften*. Förslagen till ny lagstiftning möjliggör uppförande av nya reaktorer i Sverige för att ersätta de idag existerande.

- Myndigheten kan konstatera att det krävs en anslagsförstärkning motsvarande fem miljoner kronor årligen för budgetåren 2011 och 2012 för att kunna arbeta fram reviderade föreskrifter för uppförande och konstruktion av nya kärnkraftverk, om myndigheten samtidigt ska bibehålla nuvarande ambitionsnivå i tillståndsprövningen och tillsynen av befintliga anläggningar.
- I det fall myndigheten ska bygga upp förmågan att behandla en eller flera tillståndsansökningar om att få uppföra kärnkraftverk de kommande åren, visar myndighetens utredningar så här långt att det krävs motsvarande 60 årsarbetskrafter som arbetar med prövningen utifrån såväl ett tekniskt perspektiv som ett miljökonsekvensperspektiv. Det tekniskt inriktade arbetet kommer att gå in i sin mest intensiva fas i samband med att de detaljerade konstruktionsunderlagen inkommit till myndigheten och då ska granskas. Detta innebär att myndigheten behöver resursförstärkas under fem år med 20 miljoner kronor det första året och därefter med ytterligare 20 miljoner kronor årligen så att myndigheten det femte året har resurser motsvarande cirka 100 miljoner kronor mer år fem än vad som följer av nuvarande anslagsutveckling på förvaltningsanslaget.

Kärnkraftens restprodukter och finansiering av deras omhändertagande

En stor utmaning för myndigheten under de kommande åren är granskningen enligt lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet och miljöbalken av industris ansökningar om uppförande av ett slutförvar för använt kärnbränsle. Av förordningen (2008:715) om finansiella åtgärder för hanteringen av restprodukter från kärnteknisk verksamhet framgår också att myndighetens kostnad för arbetet med kärnkraftens restprodukter ska täckas med fondmedel. Hittills har vid myndigheten endast verksamheten med finansiell kontroll finansierats med medel ur kärnavfallsfonden medan övrig verksamhet har finansierats via anslaget. Myndigheten föreslår i detta budgetunderlag att all verksamhet som myndigheten bedriver och som regleras i finansieringslagen ska finansieras med medel ur kärnavfallsfonden.

- Myndighetens bedömning är att 70 mnkr per år behöver äskas från kärnavfallsfonden under 2011 – 2013. Ansökan för 2011 kommer i enlighet med nuvarande rutiner att inlämnas i oktober 2010.
- Genom att överföra verksamhet från anslags- till fondfinansiering kan myndighetens anslag minskas. Detta gäller såväl anslagspost 1 som anslagspost 2 (forskning). Myndighetens bedömning är att anslaget för 2011 bör minska med 30 mnkr; 12 mnkr för anslagspost 1

och 18 mnkr för anslagspost 2. Samma fördelning gäller även under budgetåren 2012 och 2013.

ESS och MAX IV

En acceleratorbaserad neutronforskningsanläggning, European Spallation Source (ESS) kommer sannolikt att uppföras utanför Lund. En tillståndsansökan förväntas under slutet av 2010. Även MAX IV som är en elektronacceleratoranläggning kommer att uppföras i anslutning till ESS-anläggningen.

- Strålsäkerhetsmyndigheten är idag inte dimensionerad för att kunna hantera tillståndsprövningsprocessen av dessa anläggningar. Detta innebär att myndigheten, med nuvarande finansieringsmodell, först i samband med att en ansökan inkommit kan påbörja den resursuppbyggnad som krävs för att kunna pröva ansökan mot de krav som ställs. För att en tillståndsprövning ska kunna genomföras utan att alltför stora förseningar uppstår, på grund av att myndighetens prövning inte kan påbörjas i anslutning till att ansökan lämnas in, behöver resurser tillföras myndigheten för verksamhetsåret 2011. Sammantaget innebär detta att beslut om resurstilldelning behöver fattas av regeringen innan en ansökan har överlämnats till myndigheten. De resurser som krävs för budgetåret 2011 är 4,1 mnkr. Strålsäkerhetsmyndigheten föreslår att medlen finansieras genom avgift mot inkomsttitel 2511.

Riksmätplats för joniserande strålning

Strålsäkerhetsmyndigheten upprätthåller funktion som riksmätplats för joniserande strålning, vilket innebär att myndigheten ansvarar för att säkerställa normaler för joniserande strålning.

- För att myndigheten även i framtiden ska kunna upprätthålla denna funktion behöver en reinvestering i en ny strålkälla genomföras 2011. Investeringskostnaden bedöms till cirka sju miljoner kronor.

Beredskap

Med anledning av regeringens ändrade finansieringsprinciper för anslaget 2:4 Krisberedskap gör Strålsäkerhetsmyndigheten bedömningen att myndighetens möjlighet att upprätthålla den nationella strålskyddsberedskapen på nuvarande nivå omöjliggörs om inte andra medel tillförs.

- I och med de förändrade finansieringsprinciperna kommer resurser motsvarande 13,4 mnkr att saknas från och med 2012 för att finansiera den nationella strålskyddsberedskapen. Strålsäkerhetsmyndigheten bedömer därför att motsvarande resurser måste tillföras verk-

samheten på annat sätt. Myndigheten anser att 13,4 mnkr bör omfördelas från anslaget 2:4 Krisberedskap till Strålsäkerhetsmyndighetens förvaltningsanslag.

Icke-kärnkraftsanknutet radioaktivt avfall

Strålsäkerhetsmyndigheten har överlämnat en rapport till regeringen med åtgärdsförslag benämnd "Nationell plan för allt radioaktivt avfall". Åtgärdsförslagen fokuserar på att bringa avfallshanteringen utanför kärnteknikområdet, där kraven huvudsakligen regleras av strålskyddslagen, till en jämförbar nivå med kärnavfallshanteringen (inklusive använt kärnbränsle). För att skapa förutsättningar för att genomföra ett av åtgärdsförslagen, det som handlar om att driva insamlingskampanjer, behöver resurser tillföras myndigheten.

- Strålsäkerhetsmyndigheten föreslår att anslagspost 2 av anslag 20,1:4. *utökas* med fem mnkr 2011 för att finansiera den praktiska delen av denna verksamhet, dvs. transport, analys, behandling, mellanlagring och slutförvaring av insamlat radioaktivt avfall. Myndigheten kan idag inte närmare precisera resursbehovet för 2012 och 2013 när det gäller anslagspost 2 av anslag 20:1:4 på grund av bristande kunskap om omfattningen och komplexiteten av att genomföra denna insamlingsverksamhet. Enligt Strålsäkerhetsmyndighetens preliminära beräkningar behöver dock anslagsposten utökas med tre mnkr för åren 2012 och tre mnkr för 2013 i förhållande till 2010 års nivå.
- Strålsäkerhetsmyndigheten gör vidare bedömningen att myndighetens förvaltningsanslag behöver förstärkas med två mnkr för att finansiera två projektsamordnare med uppgift att genomföra regionala insamlingskampanjer. Förstärkningen finansieras lämpligen genom en överföring från anslag 1:4 Sanering och återställning av förorenade områden till anslag 3:1 Strålsäkerhetsmyndigheten.

Verksamhet

Strålsäker kärnkraft

Kärnkraftverken

Verksamhetsområdet Strålsäker kärnkraft omfattar Strålsäkerhetsmyndighetens åtgärder vad gäller hela det svenska kärnkraftsprogrammet, dvs. drift av befintliga kärntekniska anläggningar, tillståndsprövning av nya kärntekniska anläggningar, hantering av avfallet från den kärntekniska verksamheten,



transporter av kärnämnen och radioaktiva ämnen samt fysiskt skydd och kontroll av kärnämne som används inom den svenska kärnkraften. Verksamhetsområdet omfattar även frågor om finansieringen av omhändertagandet av kärnkraftens restprodukter.

Ett stort moderniseringsprogram pågår vid de svenska kärnkraftverken i syfte att höja säkerheten. Det har sin grund i skärpta myndighetskrav på säkerhet och fysiskt skydd. Därutöver pågår ett av ägarna initierat arbete som syftar till att höja reaktorernas termiska effekt. Detta medför omfattande arbete med tillsyn och tillståndsprövning vid myndigheten. Samtidigt måste den löpande tillsynen upprätthållas på en hög nivå.

Myndigheten kan konstatera att de pågående förändringarna inom den svenska kärnkraften är de största sedan utbyggnaden av kärnkraften avslutades under 1980-talet.

De bedömningar kring omvärldsutvecklingen inom området som redovisades i myndighetens budgetunderlag för perioden 2010-2012 kvarstår, dvs. att:

- allt fler länder förnyar eller bygger ut sin kärnkraftskapacitet eller överväger att göra detta; en utveckling som riskerar att leda till en överbelastning i konstruktions- och produktionsleden, vilket i sin tur riskerar att leda till problem med fördröjningar och bristande kvalitet. En annan konsekvens av den ökade satsningen på kärnkraft är att bristen på kompetent personal kan bli akut, vilket i så fall riskerar att leda till en stor konkurrens mellan myndigheten och industrin i Sverige men även i förhållande till övriga världen.
- det pågår ett generationsskifte inom detta kompetensområde, där allt fler av de personer som var med och etablerade kärnkraften idag lämnar arbetsmarknaden, vilket ökar risken för kompetensbrist inom för strålsäkerheten viktiga områden.

Resultatet av denna utveckling kommer med stor sannolikhet att bli en ökad konkurrens om personal med rätt kompetens, vilket riskerar att leda till svårigheter för myndigheten att rekrytera. En konsekvens av en sådan utveckling som måste kunna hanteras är att kostnaderna för myndighetens verksamhet ökar mer än vad som är fallet i övriga delar av samhället.

Forsmark Kraftgrupp AB har haft särskilda villkor för driften (särskild tillsyn) under åren 2006-2009. Strålsäkerhetsmyndigheten beslutade 2009 om motsvarande villkor för driften vid Ringhals AB. Dessa åtgärder har vidta-

gits på grund av brister i bl.a. säkerhetskulturen vid anläggningarna. Med hänsyn till detta och till att det pågår omfattande anläggningsändringar vid samtliga kärnkraftverk anser myndigheten att minst nuvarande ambitionsnivå i tillsynen av kärnkraftverken måste bibehållas. Myndigheten vill också framhålla att det kan bli så att ambitionsnivån måste höjas ytterligare för att strålsäkerheten i kärnkraftverkens verksamhet långsiktigt ska kunna säkerställas.

Tre kompetensområden där myndigheten idag endast har begränsad förmåga att granska tillståndsansökningar och bedriva tillsyn är digitala system, elsystem och informationssäkerhet. Alla dessa områden ökar i betydelse i samband med att kärnkraftverken moderniseras och kraven på tillståndshavarnas förmåga att skydda känslig information kring anläggningarna och deras drift och säkerhetssystem ökar.

Ny kärnkraft

Den 18 februari beslutade regeringen *Lagrådsremiss om ökat skadeståndsansvar och förutsättningar för generationsskifte för kärnkraften*. Förslagen till ny lagstiftning möjliggör uppförande av nya reaktorer i Sverige för att ersätta de idag existerande. I Strålsäkerhetsmyndighetens remissvar över det betänkande som ligger till grund för lagrådsremissen tar myndigheten upp de konsekvenser som följer av en sådan utveckling för myndighetens verksamhet. I detta avsnitt utvecklar myndigheten resonemangen kring de behov av resurser för att genomföra tillståndsprovning och löpande tillsyn av nya kärnkraftverk som följer av förslagen i lagrådsremissen. Orsaken till att myndigheten väljer att redan i detta skede ta upp resursbehoven är att ett beslut om att gå vidare och införa lagförslagen påverkar myndighetens verksamhet redan 2011.

Som en direkt konsekvens av de förändringar som regeringen aviserat när det gäller möjligheten att uppföra nya reaktorer i Sverige kommer myndigheten att behöva revidera sina konstruktionsföreskrifter; detta för att föreskrifterna ska motsvara de krav som måste ställas på anläggningar som kommer att vara i drift under stora delar av detta århundrade. Att genomföra denna revidering är ett omfattande arbete som beräknas ta minst ett år. Utan förändrade föreskrifter kan inte en fullständig tillståndsansökan utarbetas. Myndigheten har förmåga att genomföra detta arbete med nuvarande resurser, men då på bekostnad av kraftiga tidsförskjutningar av granskningsärenden som rör säkerhetsmoderniseringar och effekthöjningar vid befintliga kärnkraftsreaktorer samt en minskad ambition i tillsynen. En sådan prioritering vore mycket olycklig. Strålsäkerhetsmyndigheten förordar därför att myndigheten tillförs medel under 2011 så att tillståndsprovnings- och till-

synsarbetet gentemot kärnkraften kan upprätthållas samtidigt som myndigheten genomför nödvändiga revideringar av föreskrifterna.

Att pröva tillstånd och bedriva tillsyn under ett uppförandeskede av nya reaktorer är en omfattande, resurskrävande och komplicerad process. Tillståndsprovningen ska genomföras i enlighet med de krav som finns i lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet, Strålskyddslagen (1988:220) och miljöbalken och en omfattande miljökonsekvensbeskrivning ska granskas och prövas. Detta innebär att tillståndsprovningen sträcker sig över många år och, eftersom det handlar om att uppföra en ersättningsreaktor, ingår även rivningen av den existerande reaktorn och med den sammanhörande kringutrustning och byggnader i provningsprocessen. Strålsäkerhetsmyndigheten är idag inte dimensionerad för att hantera denna typ av verksamhet, om myndigheten samtidigt ska upprätthålla en god tillsyns- och tillståndsprovningssyfte mot de befintliga kärntekniska anläggningarna.

En komplicerande faktor är att Strålsäkerhetsmyndigheten behöver tillföras resurser för att bygga upp kapacitet i en omfattning som gör att myndigheten kan påbörja arbetet med att pröva en tillståndsansökan innan en ansökan om att få uppföra en ny reaktor har lämnats in, d.v.s. innan det finns en aktör som kan finansiera verksamheten via en ansökningsavgift.

Om resurser inte tillförs får det till följd att myndigheten först efter det att en ansökan lämnats in och avgifter inkommit kan påbörja kapacitetsuppbyggnad och genomföra förberedelser för att kunna behandla en tillståndsansökan, vilket riskerar att kraftigt försena en tillståndsprovningssyfte. Nuvarande bedömning är att det tar tre år att skapa tillräcklig kapacitet och genomföra nödvändiga förberedelser, vilket således försenar en tillståndsprovningssyfte med motsvarande tid.

Om Strålsäkerhetsmyndigheten ska kunna påbörja förberedelser innan en ansökan inkommer kan olika former av finansiering övervägas. Ett alternativ kan vara att myndighetens uppbyggnad skattefinansieras för att sedan övergå till avgiftsfinansiering när ansökningar inkommer. Ett annat alternativ kan vara att myndighetens kostnader i ett förberedelseskede finansieras genom lån i Riksgälden som på lång sikt återtas genom uttag av avgifter. För att myndigheten ska ha denna möjlighet krävs ett riksdagsbeslut enligt 23 § lagen (1996:1059) om statsbudgeten. Ytterligare ett alternativ som kan betraktas som en variant av de två förstnämnda är att införa en förhandsavgift. En sådan avgift skulle till en viss del kunna finansiera ett uppbyggnadsskede. Det sista förslaget utvecklas ytterligare i det förslag till förändringar i avgiftsförordningen som myndigheten lämnar in till regeringen som ett svar

på avgiftsuppdraget i myndighetens regleringsbrev för 2010 (SSM 2010/786); Strålsäkerhetsmyndigheten ska senast i samband med budgetunderlaget föreslå förändringar av strukturen i förordningen (2008:46) om vissa avgifter till Strålsäkerhetsmyndigheten. Syftet ska vara att förenkla avgiftsstrukturen samt att öka flexibiliteten i myndighetens tillsynsverksamhet.

Regeringen behöver ta ställning till vilken ambitionsnivå, när det gäller tidsförhållanden för tillståndsprövningsprocessen, som myndigheten ska kunna svara upp emot och vilken modell för finansiering av kapacitetsuppbyggnaden som ska användas. Myndigheten kan dock konstatera att det krävs en anslagsförstärkning motsvarande fem miljoner kronor årligen för budgetåren 2011 och 2012 för att kunna arbeta fram reviderade föreskrifter och samtidigt bibehålla nuvarande ambitionsnivå i verksamheten inom området. Huvuddelen av dessa resurser behöver användas till att anställa personal, vilket därmed får effekter även för resterande del av budgetunderlagsperioden.

I det fall myndigheten ska bygga upp förmågan att behandla en eller flera tillståndsansökningar om att få uppföra kärnkraftverk de kommande åren, visar myndighetens utredningar så här långt att det krävs motsvarande 60 årsarbetskrafter som arbetar med prövningen från och med att de detaljerade konstruktionsunderlagen inkommit till myndigheten. Det handlar om så väl tekniskt granskningsarbete som arbete med miljökonsekvensprövning. Utöver detta kommer myndigheten att behöva upphandla myndighetsstöd motsvarande cirka 30 miljoner kronor per år och reaktor från och med att den detaljerade säkerhetsgranskningen påbörjas till dess att anläggningen godkänts för rutinmässig drift. Strålsäkerhetsmyndigheten kan konstatera att myndighetens förmåga att växa och tillgången till kvalificerad personal gör att det tar cirka fem år från det att beslut fattas om resursförstärkning till dess att myndigheten har byggt upp den förmåga som behövs för att fullt ut kunna svara upp mot de krav som kommer att ställas under prövningsprocessen.

Sammantaget innebär detta att myndigheten behöver resursförstärkas under dessa fem år med 20 miljoner kronor det första året och därefter med ytterligare 20 miljoner kronor årligen så att myndigheten det femte året har resurser motsvarande cirka 100 miljoner kronor mer än vad som följer av nuvarande anslagsutveckling på förvaltningsanslaget. Därutöver tillkommer behovet av resurser avseende myndighetsstöd. Detta är givetvis preliminära bedömningar. Det finns stora osäkerheter i dessa bedömningar beroende på hur många prövningar som kan komma att behöva göras parallellt, möjligheten att knyta rätt kompetens till myndigheten i rätt omfattning och de kostnader som följer av detta. Myndigheten bedömer dock att dessa preliminära

beräkningar är i underkant och det troligaste scenariot är att dessa kommer att behöva justeras upp.

Övriga kärntekniska anläggningar

Bränslefabriken i Västerås har nyligen fått regeringstillstånd för fortsatt och utökad drift. Myndighetens erfarenhet från andra områden är att utökning av driften vid en verksamhet riskerar att leda till att den reguljära driften och interna kontrollen drabbas av resurs- och kvalitetsproblem orsakade av ökad arbetsbelastning, inte minst vad avser nyckelkompetenser. Myndigheten har under 2009 och början av 2010 uppmärksammat problem vid bränslefabriken med såväl personalens strålskydd som kärnämneskontrollen, vilket indikerar på resurs- och kvalitetsproblem. Sannolikt kommer det att kräva viss omprioritering av myndighetens interna resurser under åtminstone 2011 för att genom ett ökat antal tillsynsinsatser följa hur bränslefabriken tar sitt strålsäkerhetsansvar.

På olika sätt pågår förberedelse för avveckling och rivning i Barsebäck, Ågesta, Ranstad och Studsvik. Myndigheten kommer gradvis att behöva ge större prioritet till avvecklings- och rivningsfrågor, vilket kommer att avspeglas i de ansökningar om uttag ur kärnavfallsfonden som myndigheten kommer att lämna in till regeringen under de kommande åren (se ytterligare avsnittet "Kärnkraftens restprodukter och finansiering av deras omhändertagande" nedan). Rivningsfrågor kommer också att aktualiseras i det fall industrin kommer att söka tillstånd för nya reaktorer, vilket i sig innebär att en befintlig reaktor måste tas ur drift senast i samband med att en ny reaktor börjar leverera elektricitet till nätet. På sikt påverkar det eventuella byggandet av nya reaktorer också Clab och SFR, vilket kommer att analyseras i samband med tillståndsprövningen av nya ersättningsreaktorer.

Avfallshanteringen vid Studsvik möter nya utmaningar till följd av moderniseringsprojekt vid kärnkraftverken både i Sverige och internationellt. Verksamheten vid Studsvik är starkt diversifierad och föränderlig och hanterar radioaktivt avfall från flera länder. Myndighetens tillsyn vid anläggningen bedrivs idag med en begränsad ambition i förhållande till den utveckling som verksamheten står inför.

Uranbrytning

För närvarande sker inte uranbrytning i Sverige men det finns ett stort intresse för prospektering, bl.a. beroende på det nuvarande mycket höga uranpriset, vilket gör att även mera låghaltiga malmer såsom de svenska, är intressanta för gruvbolagen. En aktör, som nu har tillstånd till prospektering, har deklarerat att de har för avsikt att ansöka om provbrytning. En ansökan om

provbrytning och eventuell efterföljande ansökan om brytning innebär en relativt omfattande bedömning av säkerhets-, strålskydds- och miljöaspekter i samband med brytningen. Myndigheten gör också bedömningen att det kommer att finnas ett stort behov av information om riskerna i samband med brytning till berörd allmänhet, beslutsfattare och samverkande myndigheter. Strålsäkerhetsmyndigheten har idag inte de resursmässiga förutsättningar som krävs för att genomföra en tillståndsprövning av uranbrytning och myndigheten gör bedömningen att ett omfattande förberedelsearbete måste göras innan en prövning kan påbörjas.

Kärnkraftens restprodukter och finansiering av deras omhändertagande

En stor utmaning för myndigheten under de kommande åren är granskningen av industrins ansökningar enligt kärntekniklagen och miljöbalken om uppförande av ett slutförvar för använt kärnbränsle och för de anläggningar och system som i övrigt krävs för att teknisk möjliggöra slutförvaringen.

Ansökan om att få uppföra en anläggning för slutförvar av använt kärnbränsle har aviserats till december 2010. I en internationell jämförelse ligger den svenska kärnkraftsindustrins planer för att bygga ett slutförvar för använt kärnbränsle mycket långt framme både vad gäller metodfrågor och tidsplaner. En konsekvens av detta är att det finns få projekt inom samma område där det finns befästa erfarenheter, vilket ställer stora krav på såväl tillståndshavare som myndighet. Myndighetens verksamhet inom detta område kommer att kräva omfattande resurser.

Utöver slutförvarsplanerna tillkommer även en ansökan om att bygga ut SFR-anläggningen i Forsmark, aviserad till 2013, med ytterligare ett antal bergssalar för att kunna ta om hand rivningsavfall, vilket också är en förutsättning för att tidsplanen för rivningen av Barsebäcksverket ska kunna hållas. Industrin arbetar också med säkerhetsanalyser för ett framtida slutförvar för långlivat avfall (ej högaktivt).

En konsekvens av om nya reaktorer byggs är att det svenska kärnkraftsprogrammet förlängs med ytterligare minst 60 – 80 år jämfört med nuvarande förutsättningar. Detta kommer naturligtvis att påverka produktionen av avfall. Enbart sett till produktionen av använt bränsle kommer programmet att utökas från dagens 12 000 ton till - beroende på vilket scenario man väljer – möjligen över 30 000 ton. En konsekvens av den föreslagna lagändringen är således att den medför *väsentliga* förändringar i förutsättningarna för avfallshanteringen, vilket ställer nya krav på myndighetens verksamhet.

Kostnaderna för omhändertagande av kärnkraftens restprodukter täcks med medel ur kärnavfallsfonden på sätt som framgår av lagen (2006:647) om finansiella åtgärder för hanteringen av restprodukter från kärnteknisk verksamhet (Finansieringslagen). Strålsäkerhetsmyndigheten har till uppgift att bedöma avfallsprojektens kostnadsuppskattningar och de framtida myndighetskostnaderna i förhållande till fondens storlek; detta för att se till att avsättningar till fonden är väl avvägda. Myndigheten ska också bedöma om uttag ur fonden sker på rätt grund.

Av finansieringslagen framgår också att myndighetens kostnad för arbetet med kärnkraftens restprodukter ska täckas med fondmedel. Hittills har vid myndigheten endast verksamheten med finansiell kontroll finansierats med medel ur kärnavfallsfonden medan övrig verksamhet har finansierats via anslag. För 2010 har myndigheten av regeringen beviljats drygt 28 miljoner kronor ur kärnavfallsfonden för att ytterligare förstärka verksamheten med finansiell kontroll och för att bygga upp kapaciteten med inriktningen att ha förmågan att ta emot och granska industrins ansökningar inom ramen för kärnbränsleprogrammet.

Strålsäkerhetsmyndigheten arbetar utifrån inriktningen att all verksamhet vid myndigheten, som omfattas av finansieringslagen, ska finansieras med medel från kärnavfallsfonden från och med budgetåret 2011. Detta påverkar myndighetens olika äskanden i detta budgetunderlag i förhållande till det budgetunderlag som myndigheten lämnade in förra året.

Aktuell verksamhet som myndigheten anser ska finansieras med medel ur kärnavfallsfonden är enligt 4 § finansieringslagen:

- Statens kostnader för forsknings- och utvecklingsverksamhet som behövs för prövning av hantering och slutförvaring av restprodukter, avveckling och rivning samt industrins forsknings- och utvecklingsprogram.
- Statens kostnader för förvaltning av medel och prövning av frågor enligt finansieringslagen.
- Statens kostnader för tillsyn av avveckling och rivning av kärntekniska anläggningar.
- Statens kostnader för prövning av frågor om slutförvaring samt övervakning och kontroll av slutförvar enligt 16 § kärntekniklagen.
- Kostnader för information till allmänheten i frågor som rör hantering och slutförvaring av använt kärnbränsle och kärnavfall.

Myndigheten har gjort en analys av de medel som behöver äskas ur kärnavfallsfonden för att täcka kostnaderna för verksamhet enligt ovan, baserad på

nuvarande planering och uppskattat behovet för 2011 – 2013. Myndighetens bedömning är att 70 mnkr per år behöver äskas från kärnavfallsfonden för perioden 2011 – 2013. Ansökan för 2011 kommer i enlighet med nuvarande rutiner att inlämnas i oktober 2010.

Genom att överföra verksamhet från anslags- till fondfinansiering kan myndighetens anslag minskas. Detta gäller såväl anslagspost 1 som anslagspost 2 (forskning). Det ska dock noteras att i och med att myndigheten börjar granska slutförvarsprogrammet, kommer personal- och driftsresurser som idag används för andra ändamål inom tillsynen att behöva tas i bruk för granskningen. För att inte granskningen av slutförvarsansökan ska inverka menligt på annan tillsyns- och granskningsverksamhet, kan inte anslaget minskas i samma mån som uttag görs ur kärnavfallsfonden. Myndighetens bedömning är att anslaget för 2011 bör minska med 30 mnkr; 12 mnkr för anslagspost 1 och 18 mnkr för anslagspost 2. Samma fördelning gäller även under budgetåren 2012 och 2013.

Strålsäker hälso- och sjukvård

Verksamhetsområdet omfattar Strålsäkerhetsmyndighetens åtgärder vad gäller användningen av alla typer av strålkällor i diagnostiskt eller behandlande syfte inom sjukvården och tandvården i Sverige. Frågor som rör hanteringen av radioaktivt avfall från hälso- och sjukvården såväl som beredskapsfrågorna hanteras under avsnittet Övrig verksamhet.

Arbetet med att förstärka tillsynen av sjukvården pågår och de resursförstärkningar som tilldelats myndigheten i detta syfte börjar ge resultat i en ökad tillsynsfrekvens. Statens strålskyddsinstitut genomförde inspektioner vid ett och samma landsting vart tionde år. Strålsäkerhetsmyndighetens mål är att fördubbla frekvensen och att stärka tillsynen. Med nuvarande resursutveckling inom området bedömer myndigheten att målet, en fördubblad tillsynsfrekvens för sjukvården, kommer att uppnås 2012. Det innebär att från och med 2012 kommer större sjukhus att inspekteras vart femte år och mindre verksamheter, såsom vårdcentraler, vart sjunde till vart tionde år.

Utvecklingen inom hälso- och sjukvården de senaste åren visar på en trend med teknisk utveckling inom diagnostiken som ökar dosbelastningen på patienterna. Det är framför allt den fortsatta ökningen av användning av datortomografi som leder till större dosbelastning. I takt med att denna teknik görs tillgänglig och nya metoder för att utnyttja tekniken utvecklas kan man befara att användningsfrekvensen ökar ytterligare, vilket ger ökade risker för patienterna. Myndigheten har för avsikt att fortsatt följa denna utveckling inom ramen för den ambitionshöjning som för närvarande pågår när det gäll-

er myndighetens tillsyn inom verksamhetsområdet. Även andra områden inom radiologisk diagnostik och strålterapi kräver ökad tillsyn och en ökad uppmärksamhet från myndigheten.

Strålsäkerhetsmyndigheten utreder fortsatt frågan om eventuella behov av förändrade tillsynsmetoder när det gäller röntgendiagnostik inom tandvården. Strålsäkerhetsmyndigheten avser att återkomma i frågan när tillräckligt beslutsunderlag finns. Möjligheten till avgiftsfinansiering av denna tillsynsverksamhet kommer att ingå i ett sådant underlag.

Strålsäkra produkter och tjänster

Verksamhetsområdet omfattar Strålsäkerhetsmyndighetens åtgärder vad gäller användningen av produkter och tjänster som förekommer i samhället och där strålning är en del av produktens funktion eller där strålning uppkommer som en konsekvens av en produkt eller tjänst. Verksamhetsområdet omfattar inte kärnkraften eller hälso- och sjukvården. Dessa områden hanteras i separata verksamhetsområden. Frågor som rör hanteringen av radioaktivt avfall från verksamhetsområdet och beredskapsfrågorna hanteras under avsnittet Övrig verksamhet.

Joniserande strålning

Radioaktiva ämnen används i betydande omfattning i samhället. Inom industrin och i sjukvården används dessutom relativt starka strålkällor. Historiskt sett har dessa strålkällor registrerats och det har funnits krav på tillstånd för att inneha dessa. Efter terrorattackerna den 11 september 2001 har de internationella regelverken skärpts när det gäller hur dessa strålkällor och annat radioaktivt material ska skyddas mot stölder. Sverige har infört flera regelverk, bl.a. det s.k. HASS-direktivet (high activity sealed sources), som reglerar hur registrering och slutligt omhändertagande av starka strålkällor ska ske. Myndighetens kapacitet att se till att regelverket följs och att bedriva tillsynsverksamhet mot tillståndshavare har däremot inte byggts upp i en omfattning som gör att tillsynen är heltäckande inom detta område, vilket innebär att arbetet bedrivs med en begränsad ambition. Strålsäkerhetsmyndigheten avser att se över förutsättningarna för att med nuvarande resurser utveckla verksamheten, men gör bedömningen att det endast finns ett begränsat utrymme att höja ambitionen inom detta område.

ESS och MAX IV

En acceleratorbaserad neutronforskningsanläggning, European Spallation Source (ESS) kommer med stor sannolikhet att uppföras utanför Lund. Anläggningen är tillståndspliktig enligt strålskyddslagen och miljöprövning kommer att ske enligt 9 kap. miljöbalken. En tillståndsansökan förväntas



under slutet av 2010. MAX IV, som är en elektronacceleratoranläggning kommer att uppföras i anslutning till ESS-anläggningen.

Strålsäkerhetsmyndighetens uppgift är att pröva ansökan om tillstånd till att uppföra och driftsätta ESS-anläggningen och MAX IV-anläggningen i enlighet med strålskyddslagen och att bistå miljödomstolen vid miljöprövningen av dessa anläggningar. Prövningen är en s.k. tillståndsprövning i flera steg. Det första steget är att ta ställning till ett princip tillstånd. Därefter följer prövning av tillståndsvillkor inför provdrift och inför kontinuerlig drift av anläggningen. Vidare kommer myndigheten att ansvara för tillsyn av verksamheten enligt strålskyddslagen under såväl driftperioden som en framtida avveckling av anläggningarna.

Strålsäkerhetsmyndigheten bedömer att det kommer att ta ca tio år att uppföra ESS och ca fem år att uppföra MAX IV. Efter driftsättning kommer Strålsäkerhetsmyndigheten att behöva genomföra löpande tillsyn av anläggningarna för att avslutningsvis utöva tillsyn när anläggningen avvecklas. En särskild avgift för att finansiera myndighetens tillsynsverksamhet kommer att behöva beräknas före driftsättning av respektive anläggning.

Strålsäkerhetsmyndigheten är idag inte dimensionerad för att kunna hantera tillståndsprövning av dessa anläggningar. Detta innebär att myndigheten, med nuvarande finansieringsmodell, först i samband med att en ansökan inkommit kan påbörja den resursuppbyggnad som krävs för att kunna pröva ansökan mot de krav som ställs. För att en tillståndsprövning ska kunna genomföras utan allt för stora förseningar uppstår, på grund av att myndigheten prövning inte kan påbörjas i anslutning till att ansökan lämnas in, behöver resurser tillföras myndigheten för verksamhetsåret 2011. Sammantaget innebär detta att beslut om resurstilldelning behöver fattas av regeringen innan en ansökan har överlämnats till myndigheten. De resurser som krävs för budgetåret 2011 är 4,1 miljoner kronor och föreslås finansieras med avgift mot inkomsttitel 2511.

En liknande problematik, dvs. att myndighet inte har förmåga att hantera en ansökan direkt när den inkommer, finns när det gäller uppförandet av nya reaktorer. Myndigheten redovisar, under avsnittet om ny kärnkraft i detta budgetunderlag, olika förslag på finansieringsmodeller som även kan användas för att finansiera den resursförstärkning som krävs för att undvika de förseningar som redovisas ovan.

Icke-joniserande strålning

Elektromagnetiska fält

Det går inte idag att vetenskapligt visa att elektromagnetiska fält är skadlig för människan i de miljöer där allmänheten vistas. Strålsäkerhetsmyndigheten kan dock konstatera att ytterligare kunskap inom området behöver utvecklas för att mer slutgiltigt kunna bedöma om strålning från elektromagnetiska fält kan innebära en hälsorisk. I avvaktan på sådan kunskap förordar myndigheten en försiktighetsattityd när det gäller användandet av t.ex. mobiltelefoner.

Den snabba teknikutvecklingen med ny trådlös teknik gör att allmänhetens exponering måste följas kontinuerligt och därför är miljöövervakning en viktig verksamhet för myndighetens kunskapsuppbyggnad. En övergång till el-drivna bilar och därmed risk för ökad exponering för elektromagnetiska fält är exempel på ett område som behöver analyseras ytterligare. Myndigheten bedömer att en resursförstärkning inom området elektromagnetiska fält kan behöva tillföras myndigheten som en konsekvens av det omvärldsläge som beskrivits ovan. Strålsäkerhetsmyndigheten avser att återkomma med förslag på hur avgifter skulle kunna finansiera en ambitionsökning inom området.

Laser

Användandet av laserteknik i olika produkter har ökat de senaste åren. Användning sker för vitt skilda ändamål och inom olika områden; i laserpekare, inom evenemangsindustrin, inom kosmetik och medicin. Ansvarsfördelningen mellan myndigheter och lagstiftningens ändamålsenlighet när det gäller laser behöver ses över eller kompletteras. Strålsäkerhetsmyndigheten stödjer Rikspolisstyrelsens förslag om vapenklassning av starka lasrar som ett sätt att begränsa riskerna för felaktig användning av denna typ av lasrar.

Ett annat område där regleringen av hur och på vilket sätt laser kan eller bör användas för att minska riskerna för skador är kosmetisk laser. Detta är ett område där det finns låg kunskap kring riskerna med att använda denna typ av utrustning. De som behandlas är ofta omedvetna om vilka risker de utsätts för. Behandlingar med laser och Intensivt Pulsat Ljus (IPL) omfattas inte av de skyddsnet som finns inom hälso- och sjukvårdslagstiftningen, vilket gör att den som behandlas saknar det patientskydd som finns i denna lagstiftning, något som inte är allmänt känt.

Strålsäkerhetsmyndigheten har tagit initiativ till att förbättra regleringen i syfte att skydda de personer som behandlas med laser i kosmetiskt syfte och en dialog med Socialstyrelsen har påbörjats. Myndigheten följer fortsatt så-

väl kunskapsutvecklingen som produktutvecklingen inom området. En förstärkt reglering kan komma att innebära att myndigheten behöver resursförstärkas för att kunna möta ökade krav på verksamheten, t.ex. en förstärkt tillsyn.

Strålsäkert förhållningssätt till naturlig strålning

Verksamhetsområdet omfattar Strålsäkerhetsmyndighetens åtgärder som inriktar sig mot att minska riskerna med exponering för naturligt förekommande strålning såsom UV-strålning, radon och kosmisk strålning. Frågor som rör hanteringen av radioaktivt avfall från verksamhetsområdet hanteras under avsnittet Övrig verksamhet.

Radon

De svårigheter när det gäller uppdelning av myndighetsansvar inom radonområdet som Strålsäkerhetsmyndigheten påpekade i budgetunderlaget för perioden 2010-2012 kvarstår, vilket försvårar ett arbete med att genomföra effektiva åtgärder mot de risker som radonexponering medför. Strålsäkerhetsmyndigheten har tagit initiativet till att utöka samarbetet mellan berörda myndigheter (Boverket, Socialstyrelsen, Arbetsmiljöverket, Livsmedelsverket och Strålsäkerhetsmyndigheten).

Strålsäkerhet internationellt

Verksamhetsområdet omfattar Strålsäkerhetsmyndighetens åtgärder vad gäller nukleär icke-spridning, utvecklings- och biståndssamarbete med andra länder samt deltagande i internationella organisationers arbete, t.ex. IAEA och OECD/NEA.

Nukleär icke-spridning

Som Strålsäkerhetsmyndigheten angav i budgetunderlaget för 2010-2012 håller den internationella kärnämneskontrollverksamheten på att förändras sedan det s.k. tilläggsprotokollet till kontrollavtalet med IAEA trätt i kraft. För Sveriges del har nu IAEA dragit nödvändiga slutsatser om att Sverige inte har någon odeklarerad kärnteknisk verksamhet. Därför har IAEA från och med 2009 ändrat sin inspektionsverksamhet i Sverige och genomför oannonserade inspektioner och inspektioner med kort varsel. Detta har medfört förändrade krav på Strålsäkerhetsmyndighetens förmåga att med kort varsel medfölja IAEA och EU-kommissionen vid deras oannonserade inspektioner. De nya rutinerna kommer att utvärderas under 2010. Utvärderingen kommer bl.a. att omfatta myndighetens roll och frågan om på vilket sätt myndigheten bör organisera sin beredskap för att Sverige på ett effektivt sätt ska kunna bistå IAEA och EU vid deras inspektioner. Förändringen har

inneburit en ökad belastning på myndighetens resurser inom området nukleär icke-spridning.

Sverige har sedan 1986 genom ett stödprogram till IAEA safeguards bidragit till att utbilda och träna IAEA:s inspektörer och även bidragit till utveckling och testning av instrument som IAEA använder i sin kontrollverksamhet. IAEA:s behov av svenskt stöd är fortsatt stort. Myndigheten bedömer att nuvarande ambitionsnivå, som varit oförändrad i flera år, bör höjas och avser att hantera detta i första hand genom omprioriteringar i nuvarande verksamhet.

Utvecklingssamarbete med Ryssland och Östeuropa

Samarbetet har på senare år framförallt omfattat Ryssland, Ukraina, Armenien och Georgien. Under kommande år planerar Strålsäkerhetsmyndigheten att utöka samarbetet med andra givarländer och internationella organisationer som är aktiva på samma område i syfte att samordna insatserna och skapa synergier. Strålsäkerhetsmyndigheten som, i ett internationellt perspektiv, är en liten aktör på området kommer även fortsättningsvis att lägga kraft på att vara proaktiv genom att lyfta fram strålsäkerhetsproblem som behöver hanteras och tillsammans med relevanta aktörer skapa väl avvägda lösningar. Verksamheten bedrivs utifrån den ambitionsnivå som regeringen bestämmer.

Internationella organisationer

I och med den planerade utbyggnaden av kärnkraft i länder som inte tidigare har haft denna typ av anläggningar ökar ansvaret för internationella organisationer i allmänhet och IAEA i synnerhet när det gäller att bistå dessa länder med kunskap och säkerhetsvärderingar. Eftersom IAEA hämtar sina resurser från medlemsländerna, kommer behoven av stöd från länder med erfarenhet av kärnkraft att öka de kommande åren. Strålsäkerhetsmyndighetens resurser att bidra i detta viktiga arbete är idag ytterst begränsade, vilket gör att vår förmåga att bidra till det globala kärnsäkerhetsarbetet påverkas negativt. Om regeringen bedömer att det är viktigt för Sverige att delta, bör medel tillföras alternativt omfördelas mellan myndighetens anslag, så att Strålsäkerhetsmyndighetens möjlighet att bidra inom denna verksamhet ökar i framtiden.

Det nya europeiska kärnsäkerhetsdirektivet ställer dessutom krav på att varje nationell myndighet inom EU som utövar tillsyn över kärntechniska anläggningar ska genomföra en egenvärdering av tillsynsverksamheten och inbjuda till en internationell granskning vart tionde år. EU-länderna har tillsammans med IAEA påbörjat en gemensam planering för att klara av denna arbetsbörda. En slutsats som redan dragits inom ramen för detta planeringsarbete är att

varje europeisk säkerhetsmyndighet regelbundet behöver bidra med experter till granskningsteamet. Även för att delta i detta arbete bör myndighetens resurser öka. Detta för att inte tillsynsverksamheten inom Sverige ska påverkas negativt av de ökade internationella kraven på deltagande från myndigheten. Myndigheten bedömer dock att detta behöver ske först efter den period som detta budgetunderlag omfattar.

Övrig verksamhet

Under detta kapitel redovisas verksamheter som är övergripande till sin karaktär, vilket innebär att de har bärighet mot två eller flera verksamhetsområden. Istället för att splittra upp dessa områden på respektive verksamhetsområde har myndigheten valt hålla samman dessa områden som egna kategorier.

Beredskap

Detta avsnitt omfattar myndighetens arbete inom ramen för den nationella strålskyddsberedskapen. En beredskap som omfattar förmågan att agera vid en kärnkraftsolycka eller annan händelse i Sverige såväl som utomlands som innebär spridning av radioaktiva ämnen eller risk för att radioaktiva ämnen ska spridas.

Under hela 2000-talet har beredskapen inom strålskyddsområdet successivt byggts upp. Idag finns det en god strålskyddsberedskap med förmåga att hantera många olika former av olyckor och andra händelser där radioaktiva ämnen sprids eller riskerar att spridas. Denna förmåga finansieras idag genom avgifter från tillståndshavare som bedriver kärnteknisk verksamhet och med de bidrag som myndigheten får via Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB), via anslaget 2:4 Krisberedskap. Med anledning av regeringens ändrade finansieringsprinciper, för detta anslag, gör Strålsäkerhetsmyndigheten bedömningen att myndighetens möjlighet att upprätthålla den nationella strålskyddsberedskapen på nuvarande nivå omöjliggörs om inte andra medel tillförs; detta eftersom det finns verksamhet som idag bedrivs och finansieras med bidrag från MSB som faller utanför de ramar som anges i de nya finansieringsprinciperna. För Strålsäkerhetsmyndigheten innebär detta att resurser motsvarande 13,4 mnkr kommer att saknas från och med 2012 utifrån nuvarande ambitionsnivå för den nationella strålskyddsberedskapen.

Strålsäkerhetsmyndigheten bedömer därför att motsvarande resurser måste tillföras verksamheten på annat sätt. Myndigheten anser att dessa medel (cirka 13,4 mnkr) bör omfördelas från anslaget 2:4 Krisberedskap till Strålsäkerhetsmyndighetens förvaltningsanslag.

I samband med bildandet av Strålsäkerhetsmyndigheten skapades nya förutsättningar för att utveckla den nationella strålskyddsberedskapen. Ett arbete pågår för närvarande som syftar till att förbättra rapporteringen från kärnkraftverken till myndigheten, vilket när det är infört på ett bra sätt förbättrar myndighetens förmåga att agera korrekt om en olycka eller annan händelse inträffar som kräver åtgärder av myndigheten. Genom direktöverföring av vissa tekniska data kommer myndigheten att i realtid kunna följa ett kritiskt förlopp vid och utanför anläggningen, vilket kommer vara till stort stöd för myndighetens analysverksamhet i samband med en inträffad händelse. När systemet är infört kommer myndigheten att ha en bättre förmåga att förstå vad som händer vid en anläggning under en händelse och därmed ökar förutsättningarna för myndigheten att ge bra råd till operativa aktörer på olika nivåer samtidigt som förutsättningarna för kommunikationen med tillståndshavarna förbättras.

Icke-kärnkraftsanknutet radioaktivt avfall

Detta avsnitt omfattar myndighetens arbete med att hantera frågor som rör hantering och slutförvaring av icke-kärnkraftsanknutet radioaktivt avfall.

Exempel på områden är slutna och öppna strålkällor, NORM (naturally occurring radioactive material)-avfall från t.ex. reningsverk, processindustrier och gruvor, samt avfall som genereras vid accelerators.

Sommaren 2009 överlämnade myndigheten till regeringen en rapport med åtgärdsförslag benämnd "Nationell plan för allt radioaktivt avfall". Strålsäkerhetsmyndigheten gör bedömningen att hela avfallshanteringen inom kärnteknikområdet, och ansvarsfördelning och finansiering, täcks av kärntekniklagen, finansieringslagen och Studsvikslagen. Motsvarande tydlighet finns inte för hanteringen av annat radioaktivt avfall som baseras på strålskyddslagen, även om införandet av två producentansvarsförordningar med stöd i miljöbalken har skapat bättre förutsättningar för omhändertagandet av radioaktivt avfall från icke-kärnteknisk verksamhet. Åtgärdsförslagen fokuserar därför på att bringa avfallshanteringen utanför kärnteknikområdet, där kraven huvudsakligen regleras av strålskyddslagen, till en jämförbar nivå med kärnavfallshanteringen (inklusive använt kärnbränsle).

För att skapa förutsättningar för att genomföra ett av åtgärdsförslagen, det som handlar om att driva insamlingskampanjer behöver resurser tillföras myndigheten. För att finansiera åtgärderna som följer av kampanjen kan myndigheten disponera viss del av det s.k. saneringsanslaget. Detta är dock ett s.k. sakanslag och myndighetens förmåga att utnyttja anslaget hämmas av bristande personella resurser. Strålsäkerhetsmyndigheten gör bedömningen

att myndighetens förvaltningsanslag behöver förstärkas med två miljoner kronor för att finansiera två projektsamordnare med uppgift att genomföra regionala insamlingskampanjer. Förstärkningen finansieras lämpligen genom en överförings från anslag 1:4 Sanering och återställning av förorenade områden till anslag 3:1 Strålsäkerhetsmyndigheten.

Strålsäkerhetsmyndigheten föreslår att anslag 20,1:4,2 som myndigheten disponerar över, *utökas* med fem mnkr 2011 för att finansiera den praktiska delen av denna verksamhet, dvs. transport, analys, behandling, mellanlagring och slutförvaring av insamlat radioaktivt avfall. Myndigheten kan idag inte närmare precisera resursbehovet för 2012 och 2013 när det gäller anslagspost 2 av anslag 20,1:4,2 på grund av bristande kunskap om omfattningen och komplexiteten av att genomföra denna insamlingsverksamhet. Enligt Strålsäkerhetsmyndighetens preliminära beräkningar gör myndigheten dock bedömningen att anslagsposten behöver utökas med tre mnkr för åren 2012 och tre mnkr för 2013 i förhållande till 2010 års nivå.

Myndigheten avser att genomföra en testkampanj under 2011. Ett syfte med testkampanjen är att få en uppfattning om hur mycket pengar som behövs för att regelbundet genomföra regionala kampanjer.

Forskning

Detta avsnitt omfattar den forsknings-, utrednings- och utvecklingsverksamhet som myndigheten bedriver inom ramen för den särskilda anslagspost som regeringen beslutat.

Strålsäkerhetsmyndigheten tilldelas medel för forskning och myndighetsstöd via en särskild anslagspost. Myndigheten använder OECD:s definition av forskning och benämner utredningsarbete, studier och annat utvecklingsarbete som genomförs på uppdrag av myndigheten för myndighetsstöd.

I avsnittet med rubriken Kärnkraftens restprodukter och finansiering av deras omhändertagande redogör Strålsäkerhetsmyndigheten för hur myndigheten anser att verksamheten bör finansieras, dvs. en övergång från avgiftsfinansiering till fondfinansiering. Denna förändring påverkar även finansieringen av den del av myndighetens verksamhet som redovisas i detta avsnitt.

Forskning

Myndigheten har under 2009 utarbetat en forskningsstrategi för perioden 2011-2014. Strålsäkerhetsmyndigheten kan konstatera att sammanläggningen av de två tidigare myndigheterna skapat nya förutsättningar för finansiering av forskning inom de områden som de tidigare myndigheterna ansvarar

de för. De nya förutsättningarna gör att resurserna kan utnyttjas effektivare. Genom att arbeta aktivt med åtgärder som syftar till att öka effekten av myndighetens bidrag till forskning kan nyttan, av insatta resurser, ökas ytterligare. För att möjliggöra denna utveckling kommer myndigheten att förstärka sin förmåga att samordna forskningsinsatserna under 2010.

Strålsäkerhetsmyndigheten har också behov att få ingå förpliktelser som sträcker längre i tiden än till 2013. Myndigheten anser därför att regeringen ska hemställa hos riksdagen om ett bemyndigande att ingå framtida förpliktelser om 90 mnkr för anslaget 06,3:1 Strålsäkerhetsmyndigheten under 2012-2015.

Myndighetsstöd

Behovet av ett omfattande myndighetsstöd uppstod delvis i samband med att den tekniska supportorganisation i statlig regi som tidigare fanns utvecklades. Att hitta balansen mellan vilken kompetens som måste finnas vid myndigheten och vad som är mer kostnadseffektivt att upphandla på marknaden är en strategisk avvägning som myndigheten avser göra i samband med att regleringsbrevsuppdraget, *Kompetensläget för ett strålsäkert samhälle*, behandlas.

Denna fråga innehåller många dimensioner som måste analyseras parallellt. Frågor som: finns kompetensen tillgänglig på marknaden? Har de företag eller organisationer som myndigheten kan upphandla kopplingar till de tillståndshavare vilkas verksamhet ska granskas? En faktor som påverkar den nuvarande konstruktionen negativt är att denna typ av uppdrag måste upphandlas i enlighet med lagen om offentlig upphandling, något som inte var fallet när strukturen infördes. Detta skapar såväl fördröjningseffekter i myndighetens verksamhet som en ökad administrativ börda för myndigheten. Strålsäkerhetsmyndigheten avser att ge sin syn på dessa frågor i redovisningen av regleringsbrevsuppdraget den 1 februari 2011.

I det fall myndigheten ska genomföra en tillståndsprovning av ett eller flera nya kärnkraftverk kommer stora förstärkningar av myndighetsstöd att behöva tillföras myndigheten. Strålsäkerhetsmyndigheten gör dock bedömningen att detta resursbehov uppstår först efter den tidsperiod som detta budgetunderlag omfattar, troligtvis tre år efter det att tillståndsprovningen påbörjats.

Laboratorier

Detta avsnitt omfattar myndighetens verksamhet för att kalibrera mätinstrument enligt internationella standarder och att mäta olika former av strålning i laboratoriemiljö så väl som genom fältmätningar.

Riksmätplats för joniserande strålning

Strålsäkerhetsmyndigheten är riksmätplats för joniserande strålning, vilket innebär att myndigheten ansvarar för att säkerställa normaler för joniserande strålning. Detta är en förutsättning för att noggrannheten vid användning av joniserande strålning inom t.ex. sjukvården ska kunna upprätthållas. För att myndigheten även i framtiden ska kunna upprätthålla denna funktion behöver en reinvestering i en ny strålkälla göras under 2011. Investeringskostnaden bedöms till cirka sju mnkr.

Riksmätplats för radon

Strålsäkerhetsmyndigheten angav redan i budgetunderlaget för perioden 2010-2012 att myndigheten har för avsikt att utveckla myndighetens radonlaboratorium till status som riksmätplats. Denna ambition kvarstår och den förändrade synen på riskerna med radon har ytterligare visat på behovet av att säkerställa en god noggrannhet, motsvarande vad som krävs för att nå upp till standard för en riksmätplats, när det gäller radonmätningar. Detta kan inte garanteras idag. Ytterligare personalförstärkningar kan behöva göras vid radonlaboratoriet under budgetunderlagsperioden. Myndigheten avser att återkomma till regeringen med begäran om att bli utsedd till riksmätplats när verksamheten motsvarar de krav som ställs.

Effektiv förvaltning

Detta avsnitt omfattar den verksamhet som Strålsäkerhetsmyndigheten bedriver för att på ett effektivt sätt kunna lösa sina uppgifter som förvaltningsmyndighet.

Effektiv och modern förvaltning

Under 2009 har myndigheten påbörjat ett arbete med att effektivisera och modernisera myndighetens förvaltning på bredden. Utvecklingen tar sin utgångspunkt i regeringens handlingsplan för e-förvaltning. Arbetet kommer att bedrivas under hela budgetunderlagsperioden.

Som stöd för arbetet har Strålsäkerhetsmyndigheten använt det självskattningsverktyg som utarbetats av initiativtagarna bakom utmärkelsen Sveriges Modernaste Myndighet som delas ut vid Kvalitetsmässan. Myndigheten har tagit fram en handlingsplan för utveckling mot en effektiv och modern förvaltning.

Som en del i arbetet med att ta fram handlingsplanen har en förstudie rörande ärende- och dokumenthantering genomförts. Den målbild som lagts fast innehåller bland annat utveckling av system som gör det möjligt för företag



och medborgare att lämna uppgifter, söka tillstånd m.m. genom elektronisk informationsöverföring. Strålsäkerhetsmyndigheten har nyligen avropat ett nytt system som ska införas i sin första version under 2010 och som bedöms kunna bilda en långsiktig plattform för den fortsatta utvecklingen.

Under 2010 kommer myndigheten också att påbörja arbete med att certifiera myndighetens informationssäkerhetsarbete enligt ISO/IEC 27001:2006. Certifiering beräknas kunna genomföras under 2011.

Arbetet med att utveckla myndighetens identitet fortsätter, och nu med fokus på att bygga upp myndighetens varumärke. Arbetet syftar till att skapa kännedom om och förtroende för myndigheten och dess verksamhet.

Myndigheten kommer vidare att fortsätta arbetet med att skapa en god arbetsplats som är utvecklande för dem som arbetar på myndigheten och så intressant att vi kan attrahera kvalificerade medarbetare i framtiden.

Verksamhetsutvecklingen kommer till stora delar att behöva stödjas av en omfattande IT-utveckling inom myndigheten, vilket kommer att kräva relativt stora investeringar. Strålsäkerhetsmyndigheten bedömer att dessa uppgår till omkring 13 mnkr under de kommande tre åren.

Myndighetens kompetensläge

I regleringsbrevet för 2010 har myndigheten tilldelats ett uppdrag att analysera kompetensläget för ett strålsäkert samhälle. Uppdraget ska redovisas i samband med årsredovisningen för 2010. Eventuella slutsatser av uppdraget kan komma att påverka myndighetens resursbehov.

Strålsäkerhetsmyndighetens databasstruktur

Ett arbete med att skapa en struktur för de databaser som Strålsäkerhetsmyndigheten behöver pågår och ett nytt databassystem planeras att införas under 2011. Myndigheten ärvde en mängd olika databaser från de båda tidigare myndigheterna. Redan organisationskommittén konstaterade att det fanns betydande moderniseringsbehov. Flera av databaserna är föråldrade och uppbyggda på ett sätt som försvårar en effektiv handläggning av ärenden. Rapporteringar enligt olika internationella bestämmelser kräver idag ett manuellt arbete och möjlighet saknas att kunna göra effektiva sökningar och/eller använda databaserna för de analyser som myndigheten behöver kunna göra.

Integrated Regulatory Review Service (IRRS)



Under två veckor i februari 2012 kommer IAEA att genomföra en sk. IRRS-granskning av SSM:s verksamhet. Granskningen genomförs enligt IAEA:s riktlinjer och kräver omfattande förberedelser bl. a i form av en egenvärdering, framtagning av information samt leverans av dokumentation på engelska till IAEA:s granskningsteam. Strålsäkerhetsmyndighetens arbete kommer att bedrivas under tiden den 1 januari 2010 till maj 2012. Det uppskattade resursbehovet för 2010 är 200 tkr och 320 persondagar. Under 2011 uppskattas resursbehovet till 700 tkr och 500 persondagar. Slutligen under 2012 uppskattas resursbehovet till en mnkr och 500 persondagar. Vidare kommer IAEA att ta ut en avgift motsvarande en mnkr för granskningen. Sammantaget innebär detta att den totala kostnaden för myndigheten uppgår till cirka 13 mnkr.



Finansiering

Underlag enligt 9 kap 3§ förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag

Verksamhetens finansiering (tkr)	2009	2010	2011	2012	2013
	Utfall	Prognos	Beräknat	Beräknat	Beräknat
Utgiftsområde 06 anslag 3:1. ap 1					
Del till Strålsäkerhetsmyndigheten (ram)	216 497	232 471	261 338	294 410	310 090
Utgiftsområde 06 anslag 3:1. ap 2					
Forskning (ram)	84 431	98 700	79 000	81 000	82 000
Utgiftsområde 20 anslag 1:14. ap 8					
Internationellt samarbete med Ryssland (ram)	49 120	48 000	48 000	48 000	48 000
Utgiftsområde 07 anslag 2:1. ap 10					
Kärnteknisk säkerhet och strålskydd i Östeuropa (ram)	15 073	16 540	16 000	16 000	16 000
Utgiftsområde 20 anslag 1:4. ap 2					
Sanering och återställning del till SSM	982	2 000	7 000	5 000	5 000
Avgiftsinkomster som disponeras					
Uppdragsverksamhet	1 742	3 500	3 500	3 500	3 500
Utbildning	1 000	1 100	1 150	1 200	1 250
Övrig tillståndsprövning	1 479	6 500	9 000	7 000	5 000
Övriga inkomster som disponeras					
Bidrag från Kärnavfallsfonden	5 960	28 226	70 000	70 000	70 000
Bidrag från MSB	28 152	27 000	27 000	13 600	13 600
Bidrag från Sida	2 494	3 000	3 000	3 000	3 000
Bidrag från Formas	1 999	2 000	2 000	2 000	2 000
Övrigt (finansiella intäkter, 4§ m.m.)	1 706	1 500	1 500	1 500	1 500
Summa	410 635	470 537	528 488	546 210	560 940



Nivån för anslaget 3:1 är beräknad med utgångspunkt i budgetpropositionen för 2010 och med en uppräknings med 2% för 2013. Anslaget är beräknat enligt följande:

Utgiftsområde 06 anslag 3:1	2011	2012	2013
Anslag 06,3:1,1 - Nivå enligt budgetprop.	242 208	241 880	242 560
Avgår Fondfinansiering från 2011	-12 000	-12 000	-12 000
Tillkommer beredskap		13 400	13 400
Tillkommer nya konstruktionsföreskrifter m.m. för kärnkraftverk	5 000	5 000	
Tillkommer kompetensuppbyggnad för prövning av ansökan ny kärnkraft	20 000	40 000	60 000
Tillkommer prövning av ansökan för ESS och Max IV	4 130	4 130	4 130
Tillkommer från anslaget 20,1:4	2 000	2 000	2 000
Summa anslag 06,3:1,1	261 338	294 410	310 090
Anslag 06,3:1,2 - Nivå enligt budgetprop.	97 000	99 000	100 000
Avgår Fondfinansiering från 2011	-18 000	-18 000	-18 000
Summa anslag 06,3:1,2	79 000	81 000	82 000
Summa anslag 3:1	340 338	375 410	392 090

Sänkningen av anslaget påverkar även de avgifter för tillsyn m.m. enligt kärntekniklagen som SSM redovisar mot inkomstitel. Prövningen av ESS och Max IV finansieras med avgift mot inkomstitel.

Anslag 20,1:4,2 har beräknats till 7 000 tkr för 2011 respektive 5 000 tkr för 2012 och 2013.

Övriga anslag är beräknade med utgångspunkt i budgetpropositionen för 2010.

Avgiftsfinansierad verksamhet är beräknad utifrån kända volymer.

Bidrag från Kärnavfallsfonden har beräknats till 70 000 tkr från och med år 2011.

Bidrag från MSB har minskats med 13 400 tkr från och med år 2012 på grund av ändrade finansieringsprinciper.



Investeringar i anläggningstillgångar

Strålsäkerhetsmyndighetens investeringar omfattar i huvudsak investeringar i lokaler, datorer, licenser och kontorsutrustning. Under budgetunderlagsperioden ska bl.a. en ny strålkälla till riksmätplatsen för joniserande strålning inskaffas, en SSM-gemensam databas upphandlas, ett nytt dokument- och ärendehanteringssystem införas och uppdateringar av myndighetens operativsystem ske.

	2010 Prognos/ utfall	2011 Förslag	2012 Beräkn.	2013 Beräkn.
Behov av lån i Riksgäldskontoret (tkr)				
IB lån i Riksgäldskontoret	29 892	40 456	45 703	48 767
Beräknad nyupplåning	16 000	13 000	12 000	12 000
varav investering i immateriella anläggningstillgångar	9 000	5 000	4 000	4 000
Beräknad amortering	5 436	7 753	8 936	9 631
UB lån i Riksgäldskontoret	40 456	45 703	48 767	51 136
Beslutad/förslagen låneram	55 000	50 000	55 000	55 000
Beräknad ränteutgift	202	914	1 463	1 534
Ränteantaganden för nyupplåning	0,5	2	3	3
Finansiering av räntor och amorteringar				
utgiftsområde 06, anslag 3:1, ap1	5 638	8 667	10 399	11 165
övrigt				

Räntekontokredit (enl. 21§ budgetlagen) (tkr)	2010 beslutad	2011 förslag	2012 förslag	2013 förslag
	30 000	30 000	30 000	30 000

I Räntekontokrediten ingår medel för Strålsäkerhetsmyndighetens tidigare nödkredit för nukleära och radiologiska nödsituationer. SSM bedömer att de fortsatt behövs.



Anslagskredit på ramanslag

Utgiftsområde 06 Försvar och samhällets krisberedskap

Anslagskredit på ramanslag (tkr)

3:1 Strålsäkerhetsmyndigheten	2010 beslutad	2011 förslag	2012 förslag	2013 förslag
ap.1	7002	7 780	8 772	9 243
ap.2	2 880	2 370	2 430	2 460

Strålsäkerhetsmyndigheten föreslår anslagskredit enligt gängse norm (3 procent).

Utgiftsområde 20 Allmän miljö- och naturvård

Anslagskredit på ramanslag (tkr)

1:14 Internationellt miljö- och kärnsäkerhetssamarbete med Ryssland (ram), (tkr)	2010 beslutad	2011 förslag	2012 förslag	2013 förslag
ap.8	0	1 440	1 440	1 440
Anslag 1:4 Sanering och återställning av förorenade områden (Ramanslag)	2010 beslutad	2011 förslag	2012 förslag	2013 förslag
ap.2	0	210	150	150

För att underlätta myndighetens planering föreslår vi en anslagskredit på 3% på de anslagsposter Strålsäkerhetsmyndigheten disponerar.

Utgiftsområde 07 Internationellt bistånd

Anslagskredit på ramanslag (tkr)

Anslag 2:1 Reformsamarbete i Östeuropa, ap10, Kärntechnisk säkerhet och strålskydd i Östeuropa (tkr)	2010 beslutad	2011 förslag	2012 förslag	2013 förslag
ap.10	0	480	480	480

För att underlätta myndighetens planering föreslår vi en anslagskredit på 3% på den anslagspost som Strålsäkerhetsmyndigheten disponerar.



Avgiftsbelagd verksamhet

Beräknad budget för avgiftsbelagd verksamhet där intäkterna disponeras (tkr)

Verksamhet	+/- t.o.m. 2009	+/- 2010	Int. 2011	Kost. 2011	+/- 2011	Ack. +/- utgå. 2011
Avgiftsbelagd verksamhet						
Uppdragsverksamhet	-959	150	3 500	3 350	150	-659
Utbildning	-452	20	1 150	1 100	50	-382
Övrig tillståndsprövning	-1 888	677	9 000	8 800	200	-1 011
Summa	-3 299	847	13 650	13 250	400	-2 052

Verksamhet	Int.2012	Kost. 2012	Int. 2013	Kost. 2013	Ack. +/- utgå. 2013
Avgiftsbelagd verksamhet					
Uppdragsverksamhet	3 500	3 350	3 500	3 350	-359
Utbildning	1 200	1 150	1 250	1 180	-262
Övrig tillståndsprövning	7 000	6 800	5 000	4 800	-611
Summa	11 700	11 300	9 750	9 330	-1 232

**Beräknad budget för avgiftsbelagd verksamhet där intäkterna ej disponeras (tkr)**

Verksamhet	Ink. tit.	+/- t.o.m. 2009	+/- 2010	Int. 2011	Kost. 2011	+/- 2011	Ack. +/- utgå. 2011
Offentligrättslig verksamhet							
Kärnteknisk verksamhet	2551	36 119	20 000	254 000	234 000	20 000	76 119
Icke kärnteknisk verksamhet	2511	-8 722	0	20 100	20 000	100	-8 622
Summa		27 397	20 000	274 100	254 000	20 100	67 497

Verksamhet	Int.2012	Kost. 2012	Int. 2013	Kost. 2013	Ack. +/- utgå. 2013
Offentligrättslig verksamhet					
Kärnteknisk verksamhet	255 000	235 000	256 000	236 000	116 119
Icke kärnteknisk verksamhet	21 000	20 500	22 000	21 500	-7 622
Summa	276 000	255 500	278 000	257 500	108 497

Avgifterna för Kärnteknisk verksamhet innefattar även ca 20 mnkr per år för verksamhet vis Myndigheten för samhällsskydd och beredskap och länsstyrelserna.

Periodens överskott på inkomsttitel 2551 motsvarar i huvudsak verksamhet vid Myndigheten för samhällsskydd och beredskap och länsstyrelserna för vilka SSM inte redovisar kostnader.

Avgifterna mot inkomsttitel 2551 har räknats ned motsvarande den sänkning av anslaget 3:1 Strålsäkerhetsmyndigheten som föreslås i detta budgetunderlag.



Behov av bemyndigande

Utgiftsområde 06 Försvar och samhällets krisberedskap

Anslag 3:1 Strålsäkerhetsmyndigheten (tkr)

	År 2009 Utfall	År 2010 Prognos	År 2011 Beräkn.	År 2012 Beräkn.	År 2013-Beräkn.
Ingående åtaganden	47 681	41 781	63 642	-	-
+ Nya åtaganden	34 230	51 007	65 666	-	-
- Infriade åtaganden	40 130	29 146	47 719	47 858	74 812
Utestående åtaganden vid årets slut	41 781	63 642	81 589	-	-
Tilldelad/föreslagen bemyndiganderam	59 000	65 000	90 000	-	-

Behovet av bemyndigande uppstår genom Strålsäkerhetsmyndighetens beställningar av forskning inom ansvarsområdet. Strålsäkerhetsmyndigheten föreslår att regeringen hemställer hos Riksdagen om ett bemyndigande att ingå ekonomiska förpliktelser om 90 mnkr ska gälla under 2012-2015.

Utgiftsområde 20 Allmän miljö- och naturvård

Anslag 1:14 Internationellt miljö- och kärnsäkerhetssamarbete med Ryssland (ram), ap8. (tkr)

	År 2009 Utfall	År 2010 Prognos	År 2011 Beräkn.	År 2012 Beräkn.	År 2013-Beräkn.
Ingående åtaganden	8 475	4 818	10 000	-	-
+ Nya åtaganden	1 562	9 971	16 500	-	-
- Infriade åtaganden	5 219	4 789	7 000	15 000	15 000*
Utestående åtaganden vid årets slut	4 818	10 000	19 500	-	-
Tilldelad/föreslagen bemyndiganderam	23 000	23 000	20 000	-	-

*Avser förpliktelsen som ingås 2012



Utgiftsområde 07 Internationellt bistånd

Anslag 2:1 Reformsamarbete i Östeuropa, ap10, Kärnteknisk säkerhet och strålskydd i Östeuropa (tkr)

	År 2009 Utfall	År 2010 Pro- gnos	År 2011 Be- räkn.	År 2012 Be- räkn.	År 2013- Beräkn.
Ingående åtaganden	0	560	5 000	-	-
+ Nya åtaganden	560	5 000	6 500	-	-
- Infriade åtaganden	0	560	4 600	6 200	6 500*
Utestående åtaganden vid årets slut	560	5 000	6 900	-	-
Tilldelad/föreslagen bemyndi- ganderam	6 000	6 000	7 000	-	-

*Avser förpliktelsen som ingås 2012



Disposition av anslagssparande

Disposition av anslagssparande (tkr)

Anslag		Utgående överföringsbelopp	Indragning i Rb 2010	Kvarvarande anslagssparande	Förbrukas 2010 prognos	Förbrukas 2011 prognos
06 3:1,2	Forskning (ram)	5 569	2 869	2 700	2 700	0
07 2:1,10	Kärnteknisk säkerhet och strålskydd i Östeuropa, <i>Ramanslag</i>	3 269	2 729	540	540	0
20 1:4,2	Sanering o återställ - del till SSM (ram)	1 748	1 748	0	0	0
20 1:14,8	Int milj samarb Rys - del till Strålsäkerhetsmyndigheten (ram)	7 226	7 226	0	0	0
Summa totalt		17 812	14 572	3 240	3 240	0

Strålsäkerhetsmyndigheten har inga behov att disponera anslagsbehållningar utöver vad som anges i regleringsbrev för 2010 för respektive anslag/anslagspost.